'Αγγέλικα ἔπρεπε ν' ἀπομακρυνθῆ.

Σὲ ποιὸν ὅμως νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴ φύλαξή της ;

Ὁ τολμηρὸς βοσκὸς βρέθηκε πρόθυμος καὶ πάλι :

Νοτιοανατολικὰ τῶν Κυθήρων βρίσκεται ἕνα μικρὸ νησάκι, τ' 'Αντικύθηρα ἤ, ὅπως λέγεται σήμερα, τό Τσιριγῶτο. Εἶνε ἡ ἀρχαία νησίς Ὕγιλος.

Στὰ νότιά του τὸ νησάκι αὐτὸ τελειώτει σὲ ἀκρωτήριο, τὸ σημερινὸ λεγόμενο 'Απολυτάρι, στὴν περιοχὴ τοῦ ὁποίου ὁ πατέρας τῆς 'Αγγέλικας εἶχε ἕνα κτῆμα καὶ μιὰ μικρὴ βίλλα, κατοικουμένη ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτες τοῦ κτήματος.

Ἐκεῖ τὸ ἀγαπημένο ζευγάρι—ἡ 'Αγγέλικα καὶ ὁ Φλῶρος—θὰ εὕρισκε καταφύγιο κατὰ τῆς-μανίας τοῦ ἀγρίου Διοικητοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῆς 'Αγγέλικας καὶ τῶν γονέων της ἤτανε σπαραχτική... Τέλος ἡ κόρη ἔφυγε ἀπὸ τὸν πύργο συνοδευομένη ἀπὸ τό Φλῶρο καὶ δώδεκα ὁπλοφόρους, ποὺ ὥφειλαν νὰ τοὺς συνοδεύσουν μόνον ὡς στὴν Ὕγιλο, καὶ νὰ ξαναγυρίσουν ἀμέσως στὰ Κύθηρα γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἄμυνα τοῦ πύργου.

Καὶ ἔτσι, τὸ ἴδιο βράδυ, ἡ 'Αγγέλικα, ὁ Φλῶρος καὶ ἡ συνοδεία τους μπῆκαν σ' ἕνα τρεχαντῆρι καί, βοηθούμενοι ἀπὸ πρίμο ἄγερι, ἔφτασαν γρήγορα στὴν Ὕγιλο.

***

Ὕστερ' ἀπὸ δεκαπέντε μέρες ὁ πύργος τοῦ Σανδιάνου, κατὰ διαταγὴ τοῦ Ἄγγλου Διοικητοῦ, ἐπολιορκήθη σφιχτὰ ἀπὸ στεριὰ καὶ θάλασσα.

Ἡ πολιορκία ἤταν ἄγρια, ἀδυσώπητη. Οἱ Ἄγγλοι ὁρμοῦσαν κατ' ἐπάνω του λυσσώδεις. Οἱ Κυθήριοι τοὺς ἀπέκρουαν γενναῖα ἐπὶ δέκα μέρες καὶ δέκα νύχτες... Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ πυργοδεσπότης ἔλαβε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήση τὴν πίστι, τὴν ἀφοσίωσι καὶ τὴν παλληκαριὰ τῶν ἀνθρώπων του. Ἔπεσαν ὅλοι οἱ γενναῖοι νησιῶτες, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄγριος Βρεττανὸς ἐπλήρωσε ἀκριβὰ τὸ μανιασμένο πάθος του ν' ἀποκτήση τὴν ὥμορφη νησιωτοπούλα. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες του ἐσκοτώθησαν. Τὸ αἷμα ἔτρεξε ποτάμι γύρω ἀπὸ τὸν πύργο, στὸ περβόλι, παντοῦ.

Κατὰ τὴν τελευταία ἔφοδο ἐσκοτώθηκε καὶ ὁ κόμης Σανδιάνος. Ὁ πύργος ἐκυριεύθη. Οἱ Ἄγγλοι ἐσκλάβωσαν τὴν κόμησσα κ' ἔπειτα οἱ ἐπιδρομεῖς ἔψαξαν παντοῦ γιὰ νὰ βροῦν τὴν κόρη. Ἡ ἀπογοήτευσι τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἡ λύσσα του ἤταν φοβερή. Ἡ ὡραία 'Αγγέλικα δὲν εὑρέθηκε πουθενά !...

***

Στὸ νησάκι Ὕγιλο, καταμεσῆς, ὑψώνεται ἕνα πετρῶδες βουνό, κακοτράχαλο, ὅλο γκρεμούς. Ἔχει ὕψος ὡς 900 μέτρα.

Λέει λοιπὸν ἡ παράδοσις ὅτι τὸ βουνὸ αὐτὸ ἐχρησίμευσε ὡς ἄσυλο τοῦ ἀγαπημένου ζεύγους, ποὺ τὸ κυνηγοῦσε ἡ βρεττανικὴ μανία. Μιὰ σπηλιὰ ἐστέγασε τὸν ἔρωτα τῆς 'Αγγέλικας καὶ τοῦ Φλώρου. Καὶ ἀπὸ τότε τὸ ἀγαπημένο ζευγάρι ἔζησε καὶ πέθανε κεῖ πάνω, ἁπλοϊκά, ὅπως ὁ Φιλήμων καὶ ἡ Βαυκίς, ὁ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη...

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΑΠΡΟΟΠΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁ Γερμανὸς ἠθοποιὸς Κλαϊγκερ, ὁ ὁποῖος ἤταν ἐξ ἴσου μεγάλος καλλιτέχνης ὅσο καὶ μεγάλος μπεκρῆς, ἔκανε μιὰ φορὰ μιὰ χοντρὴ φάρσα εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ, μιὰ φάρσα ποὺ ὁλίγο ἔλειψε νὰ τοῦ καταστρέψη ὅλο τὸ καλλιτεχνικό του στάδιο.

Ἕνα βράδυ ἔπαιζε τό Γέσλερο στὸν «Γουλιέλμο Τέλλο» τοῦ Σίλλερ, καὶ εἶχε φτάσει ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ παρουσιασθῆ στὴν σκηνή. Αὐτὸς ὅμως καθόταν κάτω στὸ μπάρ τοῦ θεάτρου κι' ἔπινε μπύρα. Πῆγαν λοιπὸν γρήγορα-γρήγορα καὶ τὸν πῆραν, σχεδὸν διὰ τῆς βίας, γιὰ νὰ παίξη τὸ μέρος του. Μολαταῦτα, ὁ Κλαϊγκερ, πρόφθασε νὰ φωνάξη στὴν παρέα του :

— Σὲ μισὴ ὥρα θὰ βρίσκουμαι πάλι ἐδῶ. Θὰ τὰ καταφέρω ὥστε νὰ τελειώσω γλήγορα !...

Οἱ φίλοι του πῆραν τὸ πρᾶγμα στ' ἀστεῖα, ἀλλὰ ὁ Κλαϊγκερ τὸ εἶχε πῆ στὰ σοβαρά. Παρουσιάσθηκε λοιπὸν στὴν σκηνὴ καὶ ἄρχισε νὰ παίζη ὡς ποὺ ἔφτασε στὸ μέρος ὅπου ὁ Γέσλερος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν Γουλιέλμο Τέλλο, νὰ σημαδέψη μὲ τὸ τόξο του τὸ μῆλο, ποὺ ἔχουν βάλει ἐπάνω στὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ του ! Ὁ Τέλλος ἔπεσε γονατιστὸς μπρὸς στὰ πόδια τοῦ Γέσλερου καὶ τὸν παρακαλοῦσε μὲ κλάμματα νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπ' τὴ δοκιμασία αὐτή. Ὁ Κλαϊγκερ—ποὺ ὑπεδύετο, ὅπως εἶπαμε τὸν Γέσλερο φάνηκε σὰν νὰ ἐδίσταζε γιὰ μιὰ στιγμή, μὰ ὕστερα εἶπε μὲ ἐπισημότητα :

— Καλά, ἄνθρωπέ μου...'Επειδή σήμερα βρίσκομαι σὲ καλὸ κέφι σοῦ ἐπιτρέπω νὰ μὴ τοξεύσης. Πήγαινε σπίτι σου καὶ πές χαιρετίσματα στὴ γυναίκα σου ἀπὸ μέρος μου !

Ὕστερα τὸν χτύπησε φιλικὰ στοὺς ὤμους κ'ἐγκατέλειψε τὴν σκηνή.

Πέντε λεπτὰ ἀργότερα καθόταν πάλι στὴν θέσι του στὴν μπυραρία κι' ἔπινε, ἐνῶ ἀπάνω ἡ διεύθυνσις τοῦ θεάτρου εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ κατεβάση τὴν σιδερένια αὐλαία, γιὰ νὰ γλυτώση τοὺς ἠθοποιοὺς ἀπὸ τὸ ἀναστατωμένο κοινό, τὸ ὁποῖο ἤξερε καλὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ ἔργου κ'εἶχε καταλάβει τὴν πονηρία τοῦ ἠθοποιοῦ, ὅστις γιὰ νὰ πάη νὰ πιῆ μὲ τοὺς φίλους του, ἄλλαξε ἐντελῶς καὶ γελοιοποίησε τὴν τραγωδία τοῦ Σίλλερ!

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΑ

Ἡ ζωντανὴ ἐδοντογλυφίς. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀγριογαϊδάρων. 'Απαγορεύονται ἡ ἐρωτοτροπίες !... Πῶς τιμωροῦνται οἱ ἐρωτοχτυπημένοι. Ἡ χελῶνα, τὸ φεῖδι καὶ ἡ ρίγανη. Ἄσπρα κοτούφια !... Ὁ φειδότοπος. Ἡ τιμωρία τῶν πελαργοκτόνων. Οἱ φειδοφάγοι Λακεδαιμόνιοι. Ποντίκια ποὺ τρῶνε... σίδερο !... κ.τ.λ. κ.τ.λ.

('Από τὴν περίφημη ἔκδοση τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων παραδοξογράφων, μεταφράζουμε τὰ κάτωθι ἐξισπεφέρεγα. Πρόκειται γιὰ γεγονότα μὰ καὶ γιὰ φανταστικὲς διαδόσεις ποὺ κυκλοφοροῦσαν στὴν ἀρχαιότητα).

Στὴν Αἴγυπτο ζῆ ἕνα πουλὶ ποὺ τὸ λένε τροχίλο. Τὸ πουλὶ αὐτὸ πετάει κοντὰ στὶς ὄχθες τοῦ Νείλου κι' ὅταν δῆ κανένα κροκόδειλο νὰ λιάζεται, ξαπλωμένος στὴν ἄμμο, μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, φτερουγάει κοντὰ του, μπαίνει στὸ στόμα του καὶ τὸ καθαρίζει τὰ δόντια ἀπὸ τὰ κρέατα ποὺ χουν μείνει ἀνάμεσα σ' αὐτά. Οἱ κροκόδειλοι αἰσθάνουνται τόση εὐχαρίστησι ὥστε ποτὲ τους δὲν πειράζουν τὰ πουλιὰ αὐτά, ἐνῶ θὰ μποροῦσαν νὰ τὰ χάψουν, κλείνοντας ἁπλῶς τὸ στόμα τους. Μ' ἄλλους λόγους οἱ τροχίλοι, εἶνε γιὰ τοὺς κροκοδείλους ζωντανὲς—νὰ ποῦμε—ὀδοντογλυφίδες !...

Στὴ Συρία μπρὸς ἀπὸ κάθε ἀγέλη ἀγρίων γαϊδάρων, πηγαίνει πάντα ὁ πιὸ ἡλικιωμένος, ὡς ὁδηγός, ἀκριβῶς ὅπως γίνεται μὲ τὸ κοπάδι τῶν προβάτων. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀγέλης ἰδῆ κανένα νεαρὸ πουλάρι νὰ ἐρωτοτροπεῖ μὲ καμιὰ θηλυκιὰ σύντροφό του, στὸ δρόμο, θυμώνει τρομερά, ἀγριεύει καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ κυνηγάη. Κι' ὅταν τὸ πλησιάσει ρίχνεται καὶ τὸ δαγκάνει σ' ὡρισμένο μέρος τοῦ σώματος, κόβοντάς του μὲ τὰ δόντια τίς σάρκες !...

Λένε γιὰ τὴ χελῶνα πὼς ὅταν φάει φεῖδι τρέχει καὶ τρώει γρήγορα - γρήγορα καὶ ρίγανη, γιὰ νὰ μὴ τὴν πιάσει τὸ φαρμάκι τοῦ φειδιοῦ. Ἂν δὲν προφτάσει νὰ φάη ρίγανη ἡ χελῶνα στὴν περίπτωσι αὐτὴ ψοφάει !...

Στὴν Κυλλήνη τῆς 'Αρκαδίας τὰ κοτσύφια εἶνε λευκά, πρᾶγμα ποὺ δὲν συμβαίνει πουθενὰ ἀλλοῦ. Τὰ κοτσύφια αὐτὰ σφυρίζουν καὶ κελαϊδᾶνε τὴ νύχτα μὲ τὸ φεγγάρι, βγάζοντας διάφορες φωνές. Τὴν ἡμέρα τὸ κυνῆγι τους εἶνε ἀπολύτως δύσκολο.

Στὴ Θεσσαλία ὑπάρχουν τόσα πολλὰ φείδια ποὺ ἂν δὲν τὰ τρώγανε οἱ πελαργοὶ θὰ γέμιζε ὁ τόπος ἀπὸ αὐτά. Γι' αὐτὸ οἱ Θεσσαλοὶ σέβουνται τοὺς πελαργοὺς κ' ἔχουν καὶ νόμο καμωμένο ποὺ ἀπαγορεύει νὰ τοὺς σκοτώνουν. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ σκοτώση πελαργὸ τιμωρεῖται δμοια κι' ἀπαράλλαχτα σὰν νὰ σκότωσε ἄνθρωπο. Ἐπίσης καὶ στὴ Λακεδαίμονα φάνηκαν κάποτε τόσα πολλὰ φείδια, ὥστε οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀναγκασθήκανε νὰ τὰ τρῶνε, γιατὶ στὴν ἴδια περίοδο οἱ ἀγροὶ δὲν ἔδωσαν ἀρκετὸ σιτάρι κ' ὑπῆρχε πεῖνα μεγάλη. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Πυθία ὠνόμασε τοὺς Λακεδαιμονίους φειδοφάγους !...

Στὴ νῆσο Γυάρο τὰ ποντίκια τρῶνε, λένε, τὸ σίδερο !...

Στὸ δρόμο ποὺ πάει στὰς Συρακούσας ὑπάρχει μιὰ βρύση, ἡ ὁποία καὶ μικρὴ εἶνε καὶ νερὸ λιγοστὸ τρέχει. Μιὰ μέρα ὅμως ποὺ τυχε νὰ βρεθοῦν κοντὰ στὴ βρύση αὐτὴ πολλοὶ διαβάτες, τὸ νερὸ ἄξαφνα ἄρχισε νὰ τρέχη ἄφθονο, ὡς ποὺ ἔπιαν ὅλοι καὶ ξεδίψασαν !...

Θαυμαστὸ εἶνε κ' ἐκεῖνο ποὺ συμβαίνει μὲ τὸ μόλυβδο στίς Ἰνδίες. Ὅταν ρίξης τὸ μολύβι αὐτὸ ἀναλυμένο σὲ κρῦο νερό, πηδάει ἀμέσως ἔξω ἀπ' τὸ νερὸ μονάχο του !...

Λένε πὼς ὁ ἀχινὸς μπορεῖ νὰ μείνη νηστικὸς ἕναν ὁλόκληρο χρόνο !...

Λένε ἀκόμα πὼς στὴν Κυρήνη οἱ βάτραχοι εἶνε ἐντελῶς ἄφωνοι.

Μὰ καὶ στὴ Σέριφο οἱ βάτραχοι δὲν βγάζουν τὸ παραμικρὸ κόασμα. 'Αρχίζουν ὅμως ἀμέσως νὰ κράζουν ὅταν τοὺς μεταφέρη κανένας σ' ἄλλο μέρος !...

Στὸ Κέρας τῶν Ἰνδιῶν ὑπάρχουν μερικὰ μικρὰ ψάρια ποὺ γυρίζουν στὴν ξηρὰ καὶ ξαναμπαίνουν στὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ ὅταν τοὺς καπνίσει !...

Ο ΑΡΧΑΙΟΦΙΛΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ὁ Βολταῖρος κατὰ τὴν διάρκεια ἑνὸς γεύμστος ποὺ τοῦ προσέφερεν ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας Φρειδρῖκος ὁ 2ος, ὁ ὁποῖος ἤταν κ' ἕνας ἀπὸ τοὺς θερμότερους θαυμαστὲς του, ἄρχισε νὰ συγκρίνη τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς μὲ τοὺς τυράννους. Σὲ λίγο μάλιστα, παρεσύρθη τόσο ἀπὸ τὸ θέμα του, ὥστε ἄρχισε νὰ ζωγραφίζη μὲ ζωηρὰ χρώματα τὴν δυστυχία ποὺ σκορποῦνε οἱ δεσποτικοὶ καὶ σκληροὶ βασιλεῖς. Ὁ Φρειδερῖκος ἀκούγοντάς τον συγκινήθηκε τόσο ὥστε δάκρυσε.

— Βλέπετε ! Βλέπετε ! φώναξε τότε ὁ Βολταῖρος στοὺς αὐλικούς. *Μετανοεῖ !...*